

Wiadomość Tygodnia

PAPIEŻ OGŁASZA NADZWYCZAJNY JUBILEUSZ ROK MIŁOSIĘRDZIA

Papież Franciszek 13 marca ogłosił w Bazylice św. Piotra Nadzwyczajny Rok Święty. Jubileusz Miłosierdzia rozpocznie się otwarciem Drzwi Świętych w Bazylice św. Piotra, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia 8 grudnia 2015 roku i zakończy się 20 listopada 2016 roku wraz z uroczystością Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Na początku tego roku Ojciec Święty powiedział: „To jest czas miłosierdzia. Ważnym jest, aby wierni świeccy żyli nim i zanieśli je do różnych środowisk społecznych. Naprzód!”.

Papież Franciszek ogłosił Jubileusz w drugą rocznicę wyboru, podczas homilii wygłoszonej z okazji nabożeństwa pokutnego otwierającego inicjatywę „24 godziny dla Pana”. Inicjatywa ta, przeprowadzana przez Papieską Radę ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, zachęca do otwarcia kościołów na całym świecie i celebrowania Sakramentu Pojednania. W tym roku, w ramach niniejszej inicjatywy, rozważane są słowa z Listu św. Pawła do Efezjan: „Bóg bogaty w miłosierdzie” (Ef 2,4).

Drodzy bracia i siostry, często myślałem o tym, w jaki sposób uczynić bardziej czytelną misję Kościoła jako świadka miłosierdzia. Jest to droga, która rozpoczyna się od duchowego nawrócenia. Z tej racji zdecydowałem się ogłosić Nadzwyczajny Jubileusz, w którego centrum znalazłoby się Boże miłosierdzie. Będzie to Rok Święty Miłosierdzia. Pragniemy go przeżywać w świetle słów Pana Jezusa: „Bądźcie miłosierni jak Ojciec” (por. Łk 6,36). Szczególnie spowiednicy, powinni okazywać dużo miłosierdzia.

Otwarcie Jubileuszu Miłosierdzia przypada na dzień, w którym wspominamy 50. rocznicę zakończenia Soboru Watykańskiego II w 1965 roku, nadając w ten sposób szczególny wymiar, który zachęca nas do kontynuacji dzieła zapoczątkowanego na tymże Soborze.

Podczas Jubileuszu czytania liturgiczne w niedziele czasu zwykłego będą wzięte z Ewangelii św. Łukasza, nazywanego też „Ewangelistą miłosierdzia”. Dante Alighieri nazywa go „scriba mansuetudinis Christi”, czyli „pisarzem opisującym łagodność Chrystusa”. Są powszechnie znane przypowieści o miłosierdziu

obecne w Ewangelii św. Łukasza: o zagubionej owcy, o zagubionej drachmie czy o miłosiernym ojcu.

Oficjalne i uroczyste ogłoszenie Roku Świętego odbędzie się podczas tegorocznej Niedzieli Miłosierdzia, uroczystości wprowadzonej przez św. Jana Pawła II, która jest celebrowana w niedzielę przypadającą po Świętach Wielkanocnych. Papież, stojąc przed Drzwiami Świętymi, ogłosi w tym dniu oficjalnie Bullę na Rok Święty.

U Żydów już od czasów starożytnych jubileusz był rokiem, który obchodzono co 50 lat. W tym czasie należało wprowadzić z powrotem równość dla wszystkich synów Izraela, ofiarując nowe możliwości rodzinom, które straciły swój dobytek, a czasem nawet wolność osobistą. Bogaczom natomiast rok jubileuszowy przypominał, iż nadszedł czas, w którym niewolnicy z Izraela, którzy znów stali się im równi, mogą odwołać się do swoich praw. „Sprawiedliwość, wedle Prawa Izraela, to nade wszystko ochrona słabych” (św. Jan Paweł II, Tertio millennio adveniente 13).

Kościół Katolicki rozpoczął tradycję Roku Świętego wraz z pontyfikatem Bonifacego VIII w 1300 roku. Papież ten zaproponował celebrację Roku Jubileuszowego co 100 lat. Od 1475 roku, aby umożliwić każdemu pokoleniu przeżycie Jubileuszu, czas ten został skrócony do 25 lat. Jubileusz nadzwyczajny zostaje natomiast ogłoszony ze szczególnej i ważnej okazji.

Do dnia dzisiejszego w Kościele zostało ogłoszonych 26 zwyczajnych Lat Jubileuszowych. Ostatnim był Jubileusz 2000 roku. Natomiast ostatnie nadzwyczajne Lata Świąte to: rok 1933, ogłoszony przez Piusa XI z okazji 1900-nej rocznicy Odkupienia, i rok 1983, ogłoszony przez św. Jana Pawła II w 1950 lat od Odkupienia.

Kościół katolicki nadał hebrajskiemu jubileuszowi charakter bardziej duchowy. Jubileusz polega na przebaczeniu, odpuszczeniu grzechów otwartemu dla wszystkich, na możliwości odnowienia relacji z Bogiem i z bliźnim. W ten sposób Rok Świąty staje się możliwością pogłębienia wiary oraz zaangażowania się na nowo w życie poprzez osobiste świadectwo chrześcijańskie. Poprzez ogłoszenie Jubileuszu Miłosierdzia Papież Franciszek kładzie w centrum uwagi Boga miłosiernego, który wzywa wszystkich, by wrócili do Niego. Spotkanie z Nim ożywia cnotę miłosierdzia.

Ryt inicjujący Jubileusz to otwarcie Drzwi Świątych. Mowa o tych drzwiach, które są otwierane tylko na czas Roku Świątego, a które normalnie są zamurowane. Drzwi Świąte są w 4 rzymskich Bazylikach: św. Piotra, św. Jana na Lateranie, św. Pawła za Murami i Matki Bożej Większej. Ryt otwierający ilustruje w sposób symboliczny ideę otwarcia dla wszystkich wierzących tego szczególnego przejścia w stronę zbawienia.

Drzwi Świąte w innych Bazylikach zostaną otwarte po uroczystości rozpoczęcia Roku Jubileuszowego w Bazylice św. Piotra.

Miłosierdzie jest tematem bardzo bliskim Ojcu Świątemu, który już jako biskup wybrał sobie za motto słowa: „miserando atque eligendo”. To fragment z Homilii św. Bedy Czcigodnego, który

komentuje Ewangelię o powołaniu św. Mateusza, pisząc: „Vidit ergo Iesus publicanum et quia miserando atque eligendo vidit, ait illi Sequere me” (Ujrzał Jezus celnika, a ponieważ popatrzył na niego z uczuciem miłości oraz wybrania, powiedział mu: Chodź za mną). Ta homilia jest hołdem złożonym Bożemu miłosierdziu. Można również byłoby przetłumaczyć to motto: „Oczami miłosierdzia”.

Na pierwszy Anioł Pański po swoim wyborze Papież Franciszek powiedział, że „usłyszenie słowa miłosierdzie zmienia wszystko. To najlepsze, co możemy usłyszeć: że zmienia świat. Odrobina miłosierdzia czyni świat mniej zimnym i bardziej sprawiedliwym. Musimy zrozumieć dobrze to miłosierdzie Boga, tego miłosiernego Ojca, który ma tak wiele cierpliwości” (Anioł Pański 17 marca 2013 roku).

Na Anioł Pański 11 stycznia 2015 roku Papież powiedział natomiast: „Potrzeba dziś miłosierdzia i istotnym jest, aby wierni świeccy żyli nim i zanieśli je do różnych środowisk społecznych. Naprzód! Przeżywamy czas miłosierdzia, to jest właśnie czas miłosierdzia”. A następnie, w swoim Orędziu na Wielki Post 2015 roku, Ojciec Świąty przypomniał: „Jakże pragnę, aby miejsca, w których wyraża się Kościół, w szczególności nasze parafie i nasze wspólnoty, stały się wyspami miłosierdzia na morzu obojętności!”.

W tłumaczeniu włoskim Adhortacji Ewangelii gaudium słowo „miłosierdzie” pojawia się 31 razy.

Papież Franciszek powierzył przeprowadzenie Jubileuszu Miłosierdzia Papieskiej Radzie ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji.

Za: [Radio watykańskie](#)

Wiadomości z kraju

W GNIEŹNIE DZIEŃ EKSPIACJI DLA OSÓB KONSEKROWANYCH

Trzynasty dzień marca był dla osób konsekrowanych w archidiecezji gnieźnieńskiej dniem ekspiacji dobremu Bogu za niewierności i zaniedbania w życiu zakonnym, jakich dopuścili się zakonnicy i siostry zakonne w jakimkolwiek czasie. Dzień ten wpisał się w program obchodów Roku Życia Konsekrowanego w naszej archidiecezji. Siostry, bracia i ojcowie zakonni modlą się tego dnia, poszczą i podejmują dzieła pokutne w duchu wynagrodzenia za grzechy osobiste i wspólnotowe, by oczyścić serca na nowo, z żarliwością i gorącą miłością,

podjąć swoją misję uobecniania Chrystusa w Kościele i w świecie.

Przypominamy, że trwający rok liturgiczny jest z woli papieża Franciszka Rokiem Życia Konsekrowanego. Jest on przeżywany pod hasłem: „Ewangelia, prorocтво, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj”.

Ogłaszając go w listopadzie papież mówił: „życie konsekrowane jest złożone, jest pełne łaski ale i grzeszności. W tym roku pragniemy uznać i wyznać nasze słabości, pragniemy też z mocą pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach, klasztorach, ale przez to nie mniej owocnej, która sprawia, że konsekrowani są żywymi ikonami Boga po trzykroć Świątego”.

Za: www.archidiecezja.pl

COROCZNE SPOTKANIE SIÓSTR ZAKONNYCH oddających się posłudze charytatywnej

Spotkanie dla 70 sióstr pracujących w dziełach charytatywnych z 24 zgromadzeń zakonnych odbyło się w Domu Rekolekcyjnym Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Częstochowie w dniach 6-8 marca br. Temat sesji to „Godność

życia, cierpienia i umierania człowieka w nauczaniu Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego i św. Jana Pawła II a współczesne zagrożenia”.

Postać i nauczanie Prymasa Tysiąclecia pięknie przybliżył ks. prof. dr hab. Waldemar Chrostowski, wybitny teolog, biblista, laureat Nagrody Ratzingera. Ks. Prymas nauczał na dwa sposoby: życiem i jako duszpasterz w konkretnych sytuacjach. Jego umieranie było heroiczne, jest postacią trochę zapomnianą. Nie pasował do historii Polski po 1981 roku. Całe jego życie było jednym Wielkim

Piątkiem - mówił ks. prof. Chrostowski. W życiu wielkich postaci jest zawsze krzyż i samotność a kto ufa Bogu nigdy nie jest sam. Jako kapelan AK w Laskach, zdobył głębokie zrozumienie i szacunek dla człowieka widzianego w udręce. Nie ma sytuacji, gdzie nie można byłoby okazać bliźniemu miłości. Miłosierdzie to miłość okazywana praktycznie a dzieła charytatywne są pełnione w każdej religii, tylko inaczej jest rozumiany bliźni. Ks. prof. przybliżył nam czas uwięzienia ks. Prymasa, program Wielkiej Nowenny na 1000-lecie chrztu Polski, jego dojrzewanie przez trud i mękę. Podsumował spotkanie słowami, że Wielki Piątek trwa krótko a później przychodzi radość zmartwychwstania, która trwa nieskończenie. Dzieła charytatywne nie sprowadzają się do porządku tego świata, ale kierują człowieka na nową rzeczywistość. Ks. prof. Waldemar Chrostowski odprawił również Mszę św. przed Cudownym Obrazem MB Jasnogórskiej w naszej intencji.

Nauczanie papieża św. Jana Pawła II przybliżył nam ks. prof. dr hab. Piotr Morciniec, poruszył też tematy: „Dylematy etyczne u kresu życia w relacji personel medyczny i pomocniczy a pacjent”, „Wyzwania moralne w konfrontacji ze stratą – perspektywa straty własnej i towarzyszenia w żałobie”.

Ks. Paweł Rycyk CM, b. kapelan Fundacji „Spełnionych Marzeń” działającej m.in. na oddziale onkologicznym Szpitala Dziecięcego przy ul. Litewskiej w Warszawie, poruszył temat: „Jak godnie przeżywać własne cierpienie i jak przygotowywać podopiecznych do przeżywania straty”, pokazywał zdjęcia podopiecznych i pracę wolontariuszy. Opowiadał też o 17-letnim niepełnosprawnym siostrzeńcu - Dominiku.

Dr Jolanta Grabowska – Markowska, pediatra, założyciel i prezes Społecznego Towarzystwa „Hospicjum CORDIS” w Mysłowicach, laureatka nagrody Fundacji POLCUL, kawaler Orderu Uśmiechu i autorka licznych książek nt. opieki hospicyjnej nad dzieckiem, podjęła temat: „Rodzina w obliczu śmierci dziecka”.

Na zakończenie sympozjum zebrano ankiety, wydano dla chętnych zaświadczenia i podziękowano wszystkim za obecność. Atmosfera w czasie sympozjum była ogromnie sympatyczna. W przerwach można było napić się kawy lub herbaty, pomodlić się w kaplicy lub wymienić się swoimi doświadczeniami z współsiostrą i prelegentami. Siostry brały udział w Apelach Jasnogórskich i wspólnej rekreacji. S. Małgorzata Czarnecka SM.

Wiecej na: www.zakony-zenskie.pl

103 LATA ŻYCIA S. JÓZEFY STUPIAŃSKIEJ

Siostra Józefa urodziła się 12.03.1912 r. w Wieluniu. Dnia 2.11.1934 r. została przyjęta do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. W 1936 r. Siostra Józefa została posłana przez Zgromadzenie do Warszawskiej Szkoły Pielęgniarskiej, którą ukończyła 2.09.1939 r.

10.11.1939 r. Siostra Józefa podejmuje pracę w Szpitalu Dzieciątka Jezus w Warszawie i tu spędzi cały okres wojny, Powstania Warszawskiego – w codziennej ofiarnej służbie dla Ojczyzny. Gdy Jej ukochana Warszawa walczy i płonie, Siostra Józefa całą mocą swego serca służy w szpitalu chorym i rannym.

W 1949 r., gdy Siostry przez władze PRL zostają usunięte ze Szpitala, Zgromadzenie powierza Siostrze Józefie odpowiedzialność za Dom Małego Dziecka im. Ks. Gabriela Baudouin w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej.

W 1956 r. Siostra Józefa wraca do Szpitala Dzieciątka Jezus. Pracuje na oddziale prof. Grucy. Niestety, po 4 latach Siostry znowu zostają usunięte ze Szpitala. Wtedy Siostra Józefa podejmuje pracę przy Parafii Św. Jakuba w Warszawie. Organizuje opiekę domową chorych na terenie Parafii.

Potem przez kilka lat pracuje w Szpitalu dla ciężko chorych na nowotwory w Wyróżbach koło Siedlec. Następnie otrzymuje odpowiedzialność za organizowanie pracy Sióstr w Parafiach Archidiecezji Warszawskiej. Trwa w tej posłudze 8 lat.

W tym okresie Siostra Józefa wraz z Księdzem Stanisławem Orlikowskim SAC podejmuje organizowanie „wczasorekolekcji” dla chorych w Łazniewie. To wspaniałe dzieło na rzecz chorych, przebywających stale w domach, przynosi wiele nadziei i światła w życie najbardziej potrzebujących pomocy. Dzieło to istnieje do dzisiaj...

Siostra Józefa pracuje przez kilka lat w posłudze chorym i ubogim w parafii Św. Krzyża w Warszawie. Następnie w opiece

nad Siostrami chorymi naszego Zgromadzenia w Domu Prowincjalnym Warszawie.

Jeszcze przez prawie 20 lat będzie wspomagała Wspólnotę Zgromadzenia w opiece nad osobami starszymi i chorymi w naszym Domu w Konstancinie /Chylicach-Anielinie/.

W 2012 r. obchodzi tam 100 lat swego życia... Jest bardzo dzielna, wciąż szukająca okazji do pomocy innym...

Ta wieloletnia posługa została doceniona – dnia 23.06.2003 r. Siostra Józefa została uhonorowana najwyższym na świecie odznaczeniem przyznawanym pielęgniarkom przez Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża – „Medalem Florence Nightingale” oraz najwyższym wyróżnieniem Polskiego Czerwonego Krzyża – Odznaką Honorową I-go stopnia.

Obecnie Siostra Józefa przebywa w Domu Prowincjalnym Zgromadzenia w Warszawie przy ul. Tamka 35. Szczęśliwa z 80. lat przeżytych w Zgromadzeniu. Szczęśliwa z życia oddanego Bogu na służbę drugiemu człowiekowi. Chętnie dzieli się z innymi bogatym doświadczeniem życia. Jest świadkiem, jak wielkie rzeczy Bóg może zdziałać w życiu człowieka otwartego na Ducha Świętego i podejmującego współpracę z łaską Bożą. Nie tylko z okazji rocznicy urodzin, czy jubileuszu 80. lat powołania do Zgromadzenia, ale każdego dnia jej ulubioną modlitwą jest MAGNIFICAT.

Siostry Szarytki

360 TYS. ZŁ ZEBRANO

w ramach akcji „Pączek dla Afryki”

Fundacja Kapucyni i Misje podsumowała tegoroczną edycję akcji „Wyślij pączka do Afryki”. Na potrzeby placówek misyjnych w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej zebrano ponad 360 tys. zł.

W sobotę w Krakowie została odprawiona dziękczynna Msza św. za wolontariuszy i darczyńców akcji „Wyślij pączka do Afryki”. W tym roku zaangażowało się w nią 10 tys. osób, wzięło w niej udział także 230 szkół. Na projekty misjonarzy w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej zebrano ponad 360 tys. zł.

Fundusze zebrane w czasie akcji zostaną przeznaczone na kilka projektów prowadzonych przez polskich kapucynów w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej. Chodzi o budowę trzech szkół (Kpakali, Dongue Yoyo i Bam) i trzech kaplic (Bilseme, Monts de Lam, Kowone). Społeczności tych miejscowości czynnie

włączają się w realizację tych projektów – przygotowanie cegieł, kamieni, piasku.

Zakonnicy podkreślają, że te działania integrują też miejscową ludność. Siódmy projekt dotyczy finansowania działalności Punktu Socjalnego dla Ubogich Caritas w Ngaoundaye w RŚA, gdzie pracuje br. Benedykt Pączka.

Br. Sebastian Majcher OFMCap z Fundacji Kapucyni i Misje poinformował, że br. Robert Wnuk OFMCap w Kpakali (10 km od Bocaranga w Republice Środkowoafrykańskiej) już buduje szkołę dla 230 dzieci. „Radość dzieci rośnie każdego dnia, podobnie jak mury nowej szkoły” – mówią kapucyni. Z kolei br. Tomasz Światała OFMCap razem z mieszkańcami wio-

ski Monts de Lam leżącej na terenie parafii św. Fidelisa Sigmaringen w Baibokoum (diecezja Goré w Republice Czadu) rozpocznie budowę kaplicy.

Piotr Gajda, koordynator akcji dodał, że wszyscy ofiarodawcy będą regularnie otrzymywali informacje dotyczące postępów przy realizacji projektów polskich misjonarzy.

Nazwa akcji pochodzi od nazwiska misjonarza, który jeszcze przed wyjazdem na misje organizował akcję „Benedykt Pączka zaprasza na Pączka”. Jej celem było pozyskanie środków na otwarcie pierwszej w Republice Środkowoafrykańskiej i Czadzie szkoły muzycznej. Zakonnik od września 2013 r. pracuje w miejscowości Ngaoundaye w RŚA, gdzie jako misjonarz głosi Ewangelię, ale często jego obecność wykracza poza zadania związane z posługą kapłańską. Kapucyni dokarmiają i kształcą osierocone dzieci, kopiają studnie w wioskach, w których nie ma dostępu do bieżącej wody oraz budują szkoły, bo jak twierdzą, edukacja jest jedyną szansą na zmianę w sercu Afryki. Za: www.deon.pl

MŁODZI SALETYNI NA FORMACJI

Spotkanie odbywało się od 25 do 28 lutego w Krakowie. Uczestniczyło w nim 20 współbraci z placówek w Polsce i za granicą, wyświęconych w latach 2009-2014.

Przez cztery dni młodzi duchowni wspólnie się modlili, odprawiali Eucharystię oraz słuchali wystąpień zaproszonych prelegentów. W pierwszym dniu formacji dziennikarz „Gościa Niedzielnego” Marcin Jakimowicz mówił o wizji Kościoła jako „szpitala polowego”, którą przedstawia papież Franciszek. Rozwinął także temat piętnastu chorób Kurii i Kościoła, na które w ostatnim czasie zwrócił uwagę papież.

Drugiego dnia młodzi saletyni spotkali się z ks. Janem Gierlakiem MS, który mówił o posłudze egzorcysty oraz spowiednika i kierownika duchowego osób zniewolonych duchowo. Wiele kwestii poruszonych przez saletyna zostało uzupełnionych przez lek. med. Szymona Rducha w kolejnej konferencji. Krakowski psychiatra i psychoterapeuta omówił zaburzenia osobowości i ich wpływ na sytuacje duszpasterskie. Wieczorem młodzi księża spotkali się także z ks. prowincjałem Andrzejem Zagórskim MS, z którym rozmawiali o aktualnych sprawach prowincji.

W piątek, trzeci dzień spotkania o zagrożeniach duchowych istniejących w popkulturze mówił dziennikarz i publicysta Robert Tekieli, znawca New Age. Po południu prelekcję o pierwszym generale saletynów ks. Piotrze Archier MS wygłosił historyk i archiwista prowincji ks. Piotr Jamioł MS. Młodzi księża obejrzeli także film „Niezlomny patron Polski – św. Andrzej Bobola”, wyprodukowany przez Wydawnictwo La Salette Księża Misjonarzy Saletynów. Wieczorem z uczestnikami zjazdu spotkał się ks. rektor Jacek Pawłowski MS, który przedstawił aktualną sytuację formacji seminaryjnej.

W sobotę przed południem o. Adam Szustak OP, posługujący jako wędrowny kaznodzieja, mówił młodym saletynom o słowie Bożym w życiu i posłudze księdza.

Krótkie komunikaty na temat działalności dzieł prowincji przedstawili ich dyrektorzy: ks. Maciej Kucharzyk MS – Referat Misji i Rekolekcji oraz MSSM w Dębowcu i SSD w Kobylance, ks. Karol Tomczak MS – Saletyńskie Duszpasterstwo Powołań oraz ks. Grzegorz Zembroń MS – Centrum Informacyjne Misjonarzy Saletynów.

Formacja Młodych Księża jest corocznym spotkaniem saletynów, najmłodszych pod względem lat kapłaństwa. Podczas zjazdu uczestnicy słuchają konferencji na tematy związane z posługą duszpasterską i życiem zakonnym. Formacja jest okazją do nieformalnych braterskich spotkań i wspólnego odpoczynku, a także planowania pracy duszpasterskiej w czasie wakacji.

Za: www.saletyni.pl

JUBILEUSZ O. TADEUSZA SITKO NAJSTARSZEGO REDEMPTORYSTY

O. Tadeusz Sitko, najstarszy polski redemptorysta, w niedzielę 15 marca obchodził w Warszawie jubileusz 70-lecia kapłaństwa. Uroczystej Mszy św. w kościele św. Klemensa Hofbauera na Woli przewodniczył prowincjał redemptorystów o. Janusz Sok przy udziale współbraci, kapłanów dekanatu wolskiego, przyjaciół i rodziny.

Przy tej okazji dostojny Jubilat otrzymał z rąk Burmistrza Dzielnicy Wola medal pamiątkowy „PRO MASOVIA” nadany przez Marszałka Województwa Mazowieckiego Adama Struzika za wybitne zasługi oraz całokształt działalności na rzecz województwa mazowieckiego. Blask świadectwa

Było to świadectwo wiary z rzadkiego rodzaju tych, które kruszą serca. Poparte 70 latami ofiarnej posługi kapłańskiej.

Najmniejszy uczestnik tej uroczystości miał może trzy miesiące. Także on na własną melodię z całych sił włączył się w potężne „Te Deum” za dar kapłaństwa o. Tadeusza Sitko, redemptorysty, który w niedzielę świętował jubileusz 70-lecia święceń.

Wszystko działo się przy ul. Karolkowej w Warszawie, w szczelnie wypełnionym kościele, w dniu odpustu ku czci św. Kle-

mensa Hofbauera, patrona naszej parafii. W tym właśnie miejscu o. Tadeusz Sitko był przez wiele lat (1963-1990) proboszczem. Mieszka w tutejszym klasztorze.

Dalszych jubileuszów na tym świecie chyba odprawiał nie będzie. Ale jest jeszcze przede mną jeden jubileusz – w przyszłym świecie – powiedział Ojciec Jubilat. 95-latek ma marzenie, aby celebrować go ze świętym Klemensem i innymi świętymi w Królestwie Niebieskim.

Perspektywa wieczności powracała tego dnia wielokrotnie. – Życie kapłana, a szczególnie życie zakonnika to nieustanne patrzeć w niebo, nieustanna tęsknota za niebem – stwierdził w homilii o. Janusz Sok, prowincjał redemptorystów, który przewodniczył sumie odpustowej. – Ojczy Tadeuszu, takiej nadziei Ci życzę: najlepsze dopiero przed nami – dodał.

Więcej na: www.redemptor.pl

PIEŚNI POKUTNE NA ŚWIĘTYM KRZYŻU

W niedzielę 15 marca w Sanktuarium Relikwii Drzewa Krzyża Świętego odbył się Koncert Galowy II Regionalnego Przeglądu Pieśni Pasyjnej i Pokutnej. Wystąpiło trzynastu wykonawców wyłonionych przez jury tydzień temu podczas eliminacji spośród trzydziestu trzech zespołów, które wzięły udział w przeglądzie.

Galę poprowadziła dr Maria Zawartko z Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Uroczystość rozpoczęła się od występu Zespołu Śpiewaczego Echo Łysicy z Bielini, który w pierwszej edycji przeglądu zdobył nagrodę Grand Prix.

W tym roku jury przyznało nagrody w czterech kategoriach: soliści, zespoły wokalne, zespoły ludowe, chóry oraz nagrodę Grand Prix. Zdobył ją Chór Politechniki Świętokrzyskiej pod dyktando Małgorzaty Banasińskiej-Barszcz.

W kategorii soliści zwyciężyła Emilia Chlewicka z Huty Nowej. Wśród zespołów wokalnych wygrał Ad Hoc ze Stąporkowa, a

wśród zespołów ludowych – Mokraneczki z Mokrej. Najlepszym chórem okazał się Antidotum działający przy Stowarzyszeniu „A nam się chce” z Kielc.

Patronat honorowy nad tegoroczną edycją przeglądu objęli ks. bp Krzysztof Nitkiewicz, Ordynariusz diecezji sandomierskiej, Bożentyna Pałka – Koruba, Wojewoda Świętokrzyski, Adam Jarubas, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego, Michał Godowski, Starosta Kielecki, a patronat medialny TVP Kielce, Echo Dnia oraz Radio Em.

Organizatorami imprezy byli Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej ze Świętego Krzyża przy współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury z Nowej Słupi oraz Wójt Gminy Nowa Słupia Andrzej Gąsior.

Święty Krzyż to najstarsze polskie sanktuarium. Przechowywane są w nim relikwie Drzewa Krzyża Świętego. Opactwo benedyktyńskie założył tu Bolesław Chrobry w 1006 r. Obecnie opiekę nad nim sprawują Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej.

Za: www.oblaci.pl

MISTERIUM PASYJNE U FRANCISZKANÓW W GNIEŹNIE

W piątkowy wieczór, 13 marca, w kościele franciszkanów w Gnieźnie wystawiono pierwsze z trzech zaplanowanych Misteriów Męki Pańskiej. Pasyjny spektakl przygotowali franciszkańscy postulanci. Zapraszamy w kolejne piątki 20 i 27 marca. Początek o godzinie 18.40.

Misterium powróciło do franciszkańskiego klasztoru w Gnieźnie w ubiegłym roku, po 12 latach nieobecności.

Reaktywowaną tradycję franciszkańscy postulanci kontynuują także w tegorocznym Wielkim Poście. Pierwszy z trzech zaplanowanych pasyjnych spektakli wystawili w piątek 13 marca. Do premiery przygotowawali się przez miesiąc, w czasie wolnym od wykładów i zajęć. Sami napisali scenariusz, wykonali kostiumy i scenografię. Klimat budują dodatkowo dźwięk i oświetlenie. Zapraszamy w kolejne piątkowe wieczory (20 i 27 marca) do kościoła franciszkanów, który na 45 minut zmienia się w świadka ostatnich godzin ziemskiego życia Jezusa. Początek misterium o godzinie 18.40.

Za: www.archidiecezja.pl

Refleksja tygodnia

NIKT NIE MOŻE ZOSTAĆ WYKLUCZONY Z BOŻEGO MIŁOSIĘRZIA

Homilia Papieża Franciszka wygłoszona 13 marca 2015 r. z okazji Nabożeństwa Pokutnego

Również w tym roku w wigilię IV Niedzieli Wielkiego Postu zebrał się, aby celebrować liturgię pokutną. Łączymy się z wieloma chrześcijanami, którzy w każdej części świata przyjęli zaproszenie do przeżywania tej chwili jako znaku dobroci Pana. Sakrament Pojednania pozwala nam bowiem zbliżyć się z ufnością do Ojca, aby mieć pewność Jego przebaczenia. On naprawdę jest „bogaty w miłosierdzie” i z obfitością rozciąga je na tych, którzy zwracają się do Niego szczerym sercem. To, że jesteśmy tutaj, aby doświadczyć Jego miłości, jest przede wszystkim owocem Jego łaski. Jak przypomniał nam apostoł Paweł, Bóg nigdy nie przestaje okazywać bogactwa swego miłosierdzia w ciągu wieków. Przemiana serca, która prowadzi nas do wyznawania grzechów, jest „darem Boga”, prezentem, to „Jego dzieło” (Ef 2,8-10). Bycie dotkniętym z czułością Jego dłonią, ukształtowanym Jego łaską, pozwala nam zbliżyć się do kapłana z naszymi grzechami bez lęku, ale z pewnością, że on nas przyjmie w imię Boga i zrozumie pomimo naszej nędzy, zbliżyć się bez żadnego adwokata obrońcy. My mamy tylko jednego (obrońcę), który oddał życie za nasze grzechy. To On, wraz z Ojcem, zawsze nas bronią. Odchodząc z konfesjonału, będziemy czuć Jego moc, która przywraca życie i przywraca entuzjazm wiary. Po spowiedzi będziemy jak nowo narodzeni.

Ewangelia, którą słyszeliśmy (Łk 7,36-50), otwiera drogę nadziei i pocieszenia. Dobrze jest poczuć na sobie współczujące spojrzenie Jezusa, tak jak poczuła je grzeszna kobieta w domu faryzeusza. W tym fragmencie uporczywie powracają dwa słowa: „miłość” i „sąd”. Jest miłość grzesznej kobiety, która się uniża przed Panem; ale najpierw jest miłosierna miłość Jezusa do niej, która popycha ją, by podeszła. Jej płacz skruchy i radości obmywa stopy Mistrza; swoimi włosami wyciera je z wdzięcznością; pocałunki są czystym wyrazem jej miłości; a pachnące olejki obficie wylane potwierdzają, jak bardzo jest On dla niej drogi. Każdy gest tej kobiety mówi o miłości i wyraża pragnienie, aby mieć niezachwianą życiową pewność: pewność, że zostało jej wybaczone. I to pragnienie jest cudowne! Jezus jej tę pewność daje: przyjmując ją, ukazuje jej miłość Boga do niej, właśnie do niej, publicznej grzeszniczki! Miłość i przebaczenie są jednocześnie: Bóg przebacza wiele, wszystko, bo „bardzo umiłowała” (Łk 7,47); ona adoruje Jezusa, bo czuje, że w Nim jest miłosierdzie, a nie potępienie. Dzięki Jezusowi Bóg odrzuca jej liczne grzechy za siebie, już więcej o nich nie pamięta (por. Iz 43,25). I to jest też prawdą, że Bóg, kiedy przebacza, nie pamięta ich. Wielkie jest Boże przebaczenie! Teraz zaczyna się dla niej nowy etap; miłość zrodziła ją do nowego życia.

Ta kobieta rzeczywiście spotkała Pana. W milczeniu otworzył jej serce; w jej cierpieniu dostrzegł skruchę za jej grzechy; z jej płaczu zaś uczynił wołanie do Bożej dobroci o przebaczenie. Nad nią nie będzie żadnego innego sądu jak tylko ten, który pochodzi od Boga, a który jest sądem miłosierdzia. Protagonistą tego spotkania jest oczywiście miłość, która wykracza poza sprawiedliwość.

Faryzeusz, gospodarz domu, Szymon przeciwnie: nie potrafi odnaleźć drogi miłości. Wszystko jest wyliczone, przemyślane... Zatrzymał się na aspekcie formalnym. To jest coś brzydkiego, formalna miłość, nie do zrozumienia. Nie jest on w stanie uczynić następnego kroku, aby wyjść na spotkanie z Jezusem, który nie się mu zbawienie. Szymon ograniczył się do zaproszenia Jezusa

na obiad, ale nie ugościł Go do końca dobrze. W swoich myślach powołuje się tylko na sprawiedliwość i tym sposobem błędzi. Jego osąd kobiety oddala go od prawdy i nie pozwala mu nawet dostrzec, kim jest jego gość. Zatrzymał się na powierzchni – na formalizmie – nie był w stanie wglądać w serce. Wobec Jezusowej przypowieści i pytania, który ze sług bardziej miłował, faryzeusz udziela poprawnej odpowiedzi: „Sądzę, że ten, któremu więcej darował”. A Jezus nie zostawia tego bez komentarza: „Słusznie osądziłeś”. Tylko wtedy, gdy osąd Szymona odnosi się do miłości, wówczas jest on słuszny.

Ta uwaga Jezusa popycha nas do tego, aby nigdy nie zatrzymać się na tym, co zewnętrzne, szczególnie wobec drugiego człowieka. Jesteśmy zaproszeni, aby patrzeć głębiej, spoglądać w serce, aby dostrzec, do jakiej wielkoduszności zdolny jest każdy człowiek. Nikt nie może zostać wykluczony z Bożego miłosierdzia. Każdy zna drogę, która nas do niego zbliża, a Kościół jest domem, do którego Bóg wszystkich zaprasza i nikogo nie odrzuca. Jego drzwi pozostają zawsze otwarte, aby każdy, kto zostanie dotknięty przez łaskę, mógł odnaleźć pewność przebaczenia. Im większy jest grzech, tym większa musi być miłość, którą Kościół wyraża względem tych, którzy się nawracają. Z jaką miłością spogląda na nas Jezus! Z jaką miłością leczy On nasze grzeszne serce! Nigdy nie przestraszają Go nasze grzechy. Pomyślmy o synu marnotrawnym, kiedy to postanowił wrócić do ojca. Układa sobie mowę, ale ojciec nawet nie pozwala mu mówić, tylko go obejmuje (por. Łk 15,17-24). Tak Jezus postępuje z nami. „Ojczy, mam wiele grzechów...” – Ale On będzie szczęśliwy, jeśli pójdziesz: obejmie cię z wielką miłością. Nie bać się!

Drodzy bracia i siostry, często myślałem o tym, w jaki sposób uczynić bardziej czytelną misję Kościoła jako świadka miłosierdzia. Jest to droga, która rozpoczyna się od duchowego nawrócenia. Z tej racji zdecydowałem się ogłosić *Nadzwyczajny Jubileusz*, w którego centrum znalazłoby się Boże miłosierdzie. Będzie to *Rok Święty Miłosierdzia*. Pragniemy go przeżywać w świetle słów Pana Jezusa: „Bądźcie miłosierni jak Ojciec” (por. Łk 6,36). Szczególnie spowiednicy, powinni okazywać dużo miłosierdzia. Ten Rok Święty rozpocznie się w najbliższą uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP i zakończy się 20 listopada 2016 r., w niedzielę Chrystusa Króla wszechświata i żywego oblicza Ojcowskiego miłosierdzia. Powierzam organizację tego Jubileuszu Papieskiej Radzie ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, aby zechciała go animować jako nowy etap drogi Kościoła w jego misji zanoszenia każdej osobie Ewangelii miłosierdzia.

Jestem przekonany, że cały Kościół – który ma wielką potrzebę miłosierdzia, ponieważ jesteśmy grzesznikami – zdoła odnaleźć w tym jubileuszu radość odkrywania na nowo i czynienia owocnym miłosierdzia Bożego, poprzez które wszyscy jesteśmy wezwani do świadczenia pociechy każdemu mężczyźnie i każdej kobiecie naszych czasów. Nie zapominajmy, że Bóg wybacza wszystko i że Bóg wybacza zawsze. Nie ustawajmy w prośeniu o przebaczenie. Zawierzajmy już od teraz ten Rok Matce Miłosierdzia, aby zwróciła ku nam swoje spojrzenie i czuwała nad naszą drogą: naszą drogą pokuty, naszą drogą z sercem otwartym przez cały rok, aby otrzymać Boże przebaczenie, otrzymać Boże miłosierdzie.

Tłumaczenie: Redakcja Radia Maryja

Wiadomości zagraniczne

W ROCZNICĘ SWOICH ŚLUBÓW PAPIEŻ SPOTKAŁ SIĘ ZE SPOWIEDNIKAMI

„500 duchownych wzięło udział w kursie dla spowiedników, organizowanym w Watykanie. W czwartek spotkał się z nimi papież Franciszek, który tego dnia obchodził 57 lat życia zakonnego. „Spowiedź nie powinna być ‘torturą’. Wszyscy powinni odchodzić od konfesjonatu z radością w sercu i twarzą promieniującą nadzieją, choć czasem, wiemy o tym, mokrą od łez nawrócenia i wypływającej z niego radości – apelował Ojciec Święty.

„Sakrament ten, z wszystkimi aktami penitenta, nie oznacza, że ma on stać się ciężkim przesłuchaniem, uciążliwym i natrętnym. Wręcz przeciwnie, musi to być wyzwajające i pełne człowieczeństwa spotkanie, za pomocą którego możemy wychowywać do miłosierdzia, które nie wyklucza, a wręcz zakłada odpowiednie zaangażowanie na rzecz naprawienia, na ile to jest możliwe, popełnionego zła. W ten sposób wierny będzie się czuł zaproszony do częstego się spowiadania i nauczy się to robić w jak najlepszy sposób, z tą delikatnością ducha, która przynosi

wiele dobra sercu – także sercu spowiednika!” – dodał Franciszek.

Papież przypomniał, że nie istnieje grzech, którego Bóg nie może przebaczyć. „Tylko to, czego nie powierzymy Bożemu miłosierdziu, nie może być przebaczone” – stwierdził.

Ojciec święty zwracał uwagę, aby spowiednicy byli blisko penitenta i prawdziwie towarzyszyli mu w drodze nawrócenia; aby nie zapominali o tym, iż pełnią posługę jednania nie ze względu na swe

zasługi czy kompetencje teologiczno-psychologiczne, ale z czystej Bożej łaski.

Jeden z uczestników kursu – o. Paweł Dybka z krakowskiej prowincji franciszkanów – powiedział Radiu Watykańskiemu, że „spowiednik powinien być lekarzem, tym, który może leczyć łaską miłosiernego Boga”.

„Potem spowiednik jako nauczyciel, który wychowuje do tego, by tę łaskę poznać i potem w tej łasce żyć; no i jako sędzia, czyli ten, który pokazuje prawdę o Bogu, ale też prawdę o człowieku i prowadzi drogą nawrócenia” – dodał franciszkanin z Asyżu.

Kurs dla spowiedników zorganizowała Penitencjaria Apostolska. Instytucja ta, zwana kościelnym trybunałem miłosierdzia, udziela łask, rozgrzeszenia czy dyspens zarezerwowanych Stolicy Apostolskiej. Za: www.franciszkanie.pl

SPOTKANIE PALLOTYNIÓW Z AFRYKI

Spotkanie Kontynentalne Wyższych Przełożonych Pallotyńskich z Afryki rozpoczęło się w niedzielę 01 marca 2015 w Arusha w Tanzanii, uroczystą Mszą św. w naszej parafii „Św. Wincentego Pallottiego” w Esso.

Oprócz Przełożonego Generalnego, ks. Jacob Nampudakam, uczestniczącą w tym spotkaniu kontynentalnym wszyscy Wyżsi Przełożeni i Delegaci z Afryki, oraz Radca Generalny ks. François Harelimana i ks. Jean Bertrand Etoundi, Sekretarz Generalny ds. Misji.

W poniedziałek, 02 marca 2015, po przewodniczeniu porannej Mszy św., Przełożony Generalny przedstawił „Praktyczne wskazówki” do prowadzenia spotkania. Następnie przedstawione zostały dwa sprawozdania: ks. Romuald Uzabumwana, Rektor Regionalny w Ruandzie-Kongo mówił na temat: „prorocze wymiar charyzmatu pallotyńców w Afryce” i ks. Joseph Jules Nkodo, Rektor Regionalny w Kamerunie-Nigerii, o „Nadziejach i wyzwaniach obecności pallotyńców w Afryce”.

Ciekawym punktem była dyskusja, w której afrykańscy współbracia dzieliły się swoimi doświadczeniami z ich rodzin w zakresie pomocy ekonomicznej.

Trzeci dzień był poświęcony sprawozdaniom z różnych placówek misyjnych w Afryce, po których nastąpiły pytania uczestników. Ostatnie sprawozdanie dnia było przedstawione przez ks. John Kelly na temat „Strategie przejrzystości i uczciwości w finansach”, a następnie przez chwilę wymiana poglądów i dyskusja wśród uczestników. Za: InfoSAC

W INDIACH BRUTALNY ATAK NA SIOSTRY ZAKONNE

72-letnia zakonnica zgwałcona, a trzy jej współsiostry brutalnie pobite. Wszystkie cztery ofiary z ciężkimi obrażeniami prze-

bywają w szpitalu. To wynik napadu, do jakiego doszło w mieście Ranagath w indyjskim stanie Bengal Zachodni.

Ośmiu mężczyzn próbowało okraść klasztor sióstr, gdy zostali przypadkowo nakryci przez przełożoną wspólnoty. Gdy ta usiłowała wszczać alarm, kilku mężczyzn

zgwalcilo ją, a następnie pobiło pozostałe siostry, wszystkie w podobnym wieku. To kolejny głośny przypadek przemocy wobec kobiet w tym kraju. Napastnicy ukradli należąca do szkoły gotówkę, telefon komórkowy, laptop i kamerę, splądrowali też szkolną kaplicę, skąd ukradli naczynia liturgiczne.

Miejscowa ludność jest oburzona, ponieważ napadnięte zakonnice prowadzą w Ranagath prestiżową szkołę i są powszechnie szanowane, także przez wyznawców hinduizmu. Szef tamtejszej policji nazwał ten atak „gwałtem na całą lokalną społeczność” i zapowiedział, że

niezidentyfikowani wciąż sprawcy na pewno odpowiedzą za swój czyn.

Zszokowany całym zajściem jest arcybiskup Kalkuty Thomas D'Souza, tym bardziej, że w tym indyjskim stanie nigdy nie dochodziło do podobnych ataków.

Mieszkańcy miasta wyszli na ulice w spontanicznym marszu solidarności z siostrami, domagając się od władz ukarania winnych. Za: [Radio watykańskie](#)

POŻAR KLASZTORU FRANCISZKANÓW WE LWOWIE

W poniedziałek w nocy, około godz. 21.00, w klasztorze franciszkanów przy Łyczakowskiej we Lwowie wybuchł pożar. Ogień zajął dach nad zakrystią kościoła-sanktuarium św. Antoniego i pomieszczeniami mieszkalnymi braci. Nie są znane przyczyny zdarzenia.

W wyniku pożaru ucierpiały dwie osoby, które przed przyjazdem straży pożarnej, pomagały w gaszeniu ognia. Jedna z nich trafiła do szpitala z oparzeniami rąk i zatruciem tlenkiem węgla. Ponadto zostały zniszczone pokoje mieszkalne braci, pokój rekreacyjny, klatka schodowa i pomieszczenia koło zakrystii.

Kościół i klasztor ufundował franciszkanom blisko 300 lat temu ksiądz Janusz Antoni Wiśniowiecki. 10 lat temu abp Marian Jaworski ustanowił przy Łyczakowskiej Sanktuarium św. Antoniego Padewskiego.

Dla tych, którzy mogą i chcą materialnie wspomóc tamtejszą wspólnotę klasztorną, podajemy poniżej numer konta w złotych i euro.

PLN:

IBAN PL 90 1160 2202 0000 0002 4495 4448

Bank Millennium S.A.

Kod SWIFT banku BIGBPLPW

EUR:

IBAN PL 06 1160 2202 0000 0002 6789 1901

Bank Millennium S.A.

Kod SWIFT banku BIGBPLPW

Za: www.franciszkanie.pl

PIELGRZYMKA „OD FRANCISZKA, DO FRANCISZKA, Z FRANCISZKIEM”

Do Watykanu dotarła wczesnym popołudniem niezwykła pielgrzymka. 10 braci mniejszych reprezentujących trzy gałęzie zakonu założonego przez św. Franciszka przebyło pieszo drogę Asyż-Rzym. Inicjatywę tę podjęto w ramach Roku Życia Konsekrowanego. W grupie franciszkańskich pielgrzymów znalazł się też Polak, o. Ryszard Stefaniuk OFMConv.

„«Od Franciszka, do Franciszka, z Franciszkiem»... Sześliśmy razem, trzy gałęzie franciszkańskie, by przynieść Ojcu Świętemu relikwie Biedaczyny z Asyżu. Relikwie w postaci fragmentu paska św. Franciszka. Nieśliśmy je codziennie, przy nich też się modliliśmy – powiedział Radiu Watykańskiemu o. Stefaniuk. – Przekażemy je Ojcu Świętemu jako wotum wdzięczności i wyraz naszej ogromnej sympatii dla tego Papieża, który pobudził w Kościele ducha franciszkańskiego. Uczynił to, zwracając uwagę na prostotę, na ubogich, ale też na radość bycia chrześcijaninem. To jest coś

pięknego. To była taka pierwsza wspólna pielgrzymka i ufamy, że nie ostatnia. Chcieliśmy pokazać też Papieżowi i Kościołowi naszą jedność, naszą solidarność różnych dróg. Trzy gałęzie, ale przecież żyjemy tym samym duchem franciszkańskim. I to chcieliśmy pokazać w czasie wspólnej drogi. To nie była łatwa pielgrzymka, ale przeżywalismy prawdziwą radość bycia razem, bycia franciszkaninem, obojętnie czy nosimy habit brązowy, szary czy czarny”. Za: [Radio watykańskie](#)

ŻYWE KAMIEŃ POKOJU I POJEDNANIA W LIMIE

W stolicy Peru Limie odbyła się ceremonia umieszczenia kamieni z wygrawerowanymi imionami kapłanów, zakonników i zakonnic zamordowanych przez Sendero Luminoso (Światlisty Szlak) w okresie przemocy politycznej w Peru 1980-2000. Wśród nich figurują nazwiska franciszkanów o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka.

Miejsce Pamięci El Ojo que Lloro (Płaczące Oko) jest to przede wszystkim rzeźba, autorstwa holenderskiej artystki Lika Mutał. Jej zasadniczym celem jest zbiorowe upamiętnienie wszystkich Peruwiańczyków, którzy stali się ofiarami przemocy, a przesłanie jakie z niej wypływa to zachęta do pokoju i pojednania w kraju tak bardzo naznaczonym piętnem terroryzmu.

Miejsce to, szczególnie dla rodzin tych, którzy zaginęli bez wieści, zastąpiło cmentarz, gromadząc krewnych ofiar w rocznice ich urodzin bądź we wspomnienie wiernych zmarłych. Poza tym stało się ono stałym punktem odwiedzin podczas wizyt znanych osobistości z zagranicy jak i wszystkich zaangażowanych na rzecz Praw Człowieka.

Decyzja Ojca Świętego, Franciszka, o beatyfikacji naszych współbraci, oo. Zbigniewa Strzałkowskiego i Michała Tomaszka wraz z księdzem Alessandro Dordim, jak również czysto praktyczna potrzeba, by odnowić na pamiątkowych kamieniach imiona i nazwiska niektórych misjonarzy obcokrajowców i peruwiańskich księży, stała się wystarczającym powodem, aby miejsce to zgromadziło wszystkich, którym sprawy pokoju i pojednania leżą na sercu.

Celebracja ponownego i uroczystego umiejscowienia odnowionych kamieni z wygrawerowanymi imionami poniżej podanych ofiar odbyła się 9 marca bieżącego roku, a jej naczelnym mottem były następujące zdania: „«Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój». Nasi męczennicy oświetlają drogę”.

Wydarzenie to zgromadziło ambasadorów i innych pracowników placówek dyplomatycznych, tych krajów skąd pochodzili poszczególni misjonarze. Nasz kraj był reprezentowany, przez panią ambasador Izabelę Matusz, pana konsula Konrada Kiedrzyńskiego, którzy to w sposób bezpośredni uczestniczyli we wmurowaniu pamiątkowych kamieni, panią prezes Stowarzyszenia „Dom Polski”, Danutę Madej oraz przez franciszkanina, Dariusza Mazurka, który to w imieniu zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych przeczytał szkic biograficzny obydwóch naszych współbraci.

Strona peruwiańska natomiast była licznie reprezentowana przez pracowników organizacji i wolontariuszy organizacji Praw Człowieka (APRODEH), którzy wraz z Konferencją Wyższych Przełożonych Zakonnych Peru i z organizacją Caminos de Memoria (Drogi Pamięci) przy udziale księży i zakonnic z różnych zgromadzeń licznie obecnych w Limie, spotkanie to zorganizowała.

Tymi zaś, ku czci których zorganizowano uroczystość byli:

BIAŁORUSKIE „SELFIE Z OJCEM PIJAREM”

Ze względu na trwający Rok Życia Konsekrowanego ojcowie pijarzy pracujący na Białorusi ogłosili konkurs dla swoich wierznych pod tytułem... „Selfie z ojcem pijar

rem”. W konkursie mogą wziąć udział dzieci, młodzież i dorośli z pijarskich parafii na Białorusi. Wyniki konkursu zostaną ogłoszone w dzień kapłaństwa, Wielki Czwartek br. na oficjalnej stronie ojców pijarów na Białorusi. Na zdjęciu powinna

być widoczna twarz uczestnika konkursu i jednego lub więcej pijarów, w stroju duchownym. Wyniki konkursu będą umieszczone na stronie www.pijary.info.

Za: www.pijarzy.pl

Zapowiedzi wydarzeń

GDAŃSCY FRANCISZKANIE BĘDĄ SIĘ MODLIĆ ZA PRZEŚLADOWANYCH

Prowincjał o. Jan Maciejowski ogłosił V niedzielę Wielkiego Postu we franciszkańskiej Prowincji św. Maksymiliana dniem modlitw w intencji chrześcijan prześladowanych w różnych częściach świata. Dnia 5 marca o. Jan wystosował oficjalny list do wspólnot franciszkańskich Prowincji. Oto jego treść:

Od miesiąca słyszymy o prześladowaniach, które w okrutny sposób dotyczą naszych braci chrześcijan z ręki terrorystów islamskich. Irak, Egipt, Syria, Nigeria – w wielu miejscach na świecie mężczyźni, kobiety i dzieci są porywane, torturowane i mordowane za swą wiarę w Jezusa Chrystusa.

Papież Franciszek wzywał już w grudniu do modlitwy za wierzących w Chrystusa, których życie jest zagrożone. Także w ostatnim czasie, po tym, jak bojownicy tzw. Państwa Islamskiego zamordowali w Libii dwudziestu jeden Koptów, Ojciec

Święty poprosił o jeszcze więcej modlitwy: *Krew naszych braci chrześcijan woła do nieba. Nieważne, czy są to katolicy, prawosławni, Koptowie czy luteranie: są chrześcijanami. Krew jest ta sama. Męczennicy należą do wszystkich chrześcijan. Śmierć egipskich Koptów to kolejny przykład „ekumenizmu krwi”.*

Ojciec Święty podkreślił, że egipcjscy Koptowie zostali zabici jedynie z tego powodu, że byli chrześcijanami. W ostatnich chwilach życia mówili: „Jezu, pomóż mi”. Zwierzchnik Kościoła koptyjskiego, Tawadros II, wprowadził ich imiona i

- Irene Mc Cormack, siostra zakonna z Australii, ze Zgromadzenia Sióstr św. Józefa od Najświętszego Serca, zamordowana w Huasa Hausa;
- María Augustina Rivas López, siostra zakonna ze Zgromadzenia Naszej Pani od Miłości Dobrego Pasterza, zamordowana w Huasahuasi – Chanchamayo;
- Zbigniew Strzałkowski, franciszkanin, zamordowany w Pariacoto;
- Michał Tomaszek, franciszkanin, zamordowany w Pariacoto;
- Alessandro Dordi, kapłan diecezjalny z Włoch z diecezji Bergamo, zamordowany w Santa;
- Víctor Acuña Cárdenas, kapłan diecezjalny z Peru, zamordowany w Huamanga;
- Teodoro Santos Mejía, kapłan diecezjalny z Peru, zamordowany w Huaripampa;
- Reynaldo Sáenz kapłan diecezjalny z Peru, zamordowany w Huaripampa.

Po przedstawieniu not biograficznych, przeczytano fragment Pisma Świętego z Księgi Ezechiela na temat obdarzonych ponownie życiem kości. Następująca po lekturze słowa, refleksja byłego biskupa Chimbote, osnuta była wątkiem analogii między tym co wydarzyło się w czasie ostatnich godzin ziemskiego życia Jezusa i naszych współbraci męczenników z uwzględnieniem niektórych epizodów z życia księdza Sandro. Swoistym responsum na słowa biskupa była modlitwa przebłagalna podejmująca temat ludzkiego serca twardego jak kamień. Poszczególne momenty celebracji wypełnione były deklamowaniem wiersza czy też pieśniami nabrzmiałymi słowami o nadziei, życiu, radości, w końcu o przemianie nienawiści w miłość... Kluczowym momentem spotkania było umieszczenie na trwałe wspomnianych kamieni w jednym z kręgów. A tuż przed końcem celebracji, dwóch lektorów dialogowało za zgromadzeniem słowami z Pisma Świętego, słowami, który przypominały i zapewniały o miłości Pana Boga do swoich maluczkich, biednych, słabych... Odczytano także imiona zamordowanych osób na sposób litanijskich wezwań, prosząc, aby ci, którzy już odeszli do Pana, towarzyszyli nam na drodze naszej wiary. o. *Dariusz Mazurek OFMConv Peru*

Więcej na: www.franciszkanie.pl

nazwiska do koptyjskiego Synaxarium, co jest procedurą analogiczną do kanonizacji w Kościele katolickim. Wspomnienie liturgiczne nowych męczenników obchodzone ma być, wedle kalendarza koptyjskiego 8 dnia miesiąca Amshir, czyli – według kalendarza gregoriańskiego – 15 lutego.

Idąc więc za głosem papieża chcemy włączyć się jako Prowincja w modlitwę za braci chrześcijan prześladowanych na całym świecie, a zwłaszcza cierpiących z rąk terrorystów islamskich. Dlatego ogłaszam dzień 22 marca 2015 r. – V niedzielę Wielkiego Postu – Dniem Modlitwy za Prześladowanych Chrześcijan.

Ponieważ trwa Wielki Post i z racji duszpasterkich trudno byłoby zorganizować osobne nabożeństwo, dlatego proponuję by tego dnia Gozkie Żale odprawione były w powyższej intencji. Na początku nabożeństwa (w dogodnym miejscu) wypowiedzmy intencję, a na zakończenie – załączoną modlitwę. Zachęcam także, by w miarę możliwości dołączyć intencję do modlitwy powszechnej w czasie niedzielnych Mszy św. oraz zachęcić wiernych do modlitwy za prześladowanych chrześcijan na początku liturgii.

Drodzy Bracia, niech ten nasz niewielki wkład będzie aktywnym włączeniem się w pomoc naszym braciom chrześcijanom, których życie jest w niebezpieczeństwie w każdej chwili.

Minister Prowincjalny
o. Jan Maciejowski

NA UKSW KONFERENCJA NAUKOWA z okazji 200-lecia urodzin Św. Jana Bosko

W dniu 21 kwietnia 2015 r. odbędzie się w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego (Aula Schumana, ul. Wóycickiego 1/3) konferencja naukowa z okazji 200-lecia urodzin św. Jana Bosko, założyciela Towarzystwa św. Franciszka Salezego (salezianie) oraz Córek Maryi Wspomożycielki (salezjanki). Wszystkich zainteresowanych problematyką wychowania chrześcijańskiego serdecznie zapraszamy.

PROGRAM KONFERENCJI

9.00 Otwarcie konferencji: JM Rektor UKSW ks. prof. dr hab. Stanisław Dziekoński oraz Dziekan WNP UKSW dr hab. Jadwiga Kuczyńska-Kwapisz, prof. UKSW

Część I Prowadzenie: ks. dr hab. Stanisław Chrobak SDB, prof. UKSW
09.30 – 10.10 Radca dla Regionu Europy Środkowej i Północnej ks. dr Tadeusz Rozmus SDB (Rzym, Dom Generalny Towarzystwa św. Franciszka Salezego), *Salezianie w odpowiedzi na potrzeby wychowania w dzisiejszej i jutrzejszej Europie*
10.10 – 11.00 Prof. zw. dr hab. Bogusław Śliwerski, *Miejsce systemu prewencyjnego Jana Bosko we współczesnej systematyce myśli pedagogicznej*

11.00 – 11.20 Przerwa na kawę
11.20-11.50 Ks. prof. zw. dr hab. Kazimierz Misiaszek SDB, *Salezianie w poszukiwaniu odpowiedzi na współczesne wyzwania w Polsce*

11.50 – 12.30 S. dr Teresa Zegzuła CMW, *Salezjanki wobec wyzwań odnoszących się do młodych kobiet współczesnego świata*

12.30 – 13.00 Prof. ThDr. Ing. Jozef Kutarna SDB, Dr Peter Mlynarcik SDB – *Słowacja, System prewencyjny w pracy edukacyjno-wychowawczej na Słowacji: dziś i jutro*

13.00 – 14.00 Przerwa na obiad

Część II – PANEL Prowadzenie: ks. dr hab. Zbigniew Łepko SDB, prof. UKSW
14.00 – 14.20 *Działalność wychowawcza Sióstr Salezjanek* – s. mgr Iwona Szymanik CMW

14.20 – 14.40 *Szkoły salezjańskie* – ks. mgr Piotr Lorek SDB

14.40 – 15.00 *Ośrodki szkolno-wychowawcze* – ks. mgr Tomasz Kościelny SDB
15.00 – 15.20 *Media* – ks. mgr Wojciech Kułak SDB

15.20 – 15.40 *Duszpasterstwo młodzieży* – ks. mgr Przemysław Kawecki SDB

15.40 – 16.00 *Ruchy ewangelizacyjne* – ks. mgr Michał Mejer SDB

DYSKUSJA I PODSUMOWANIE

16.45 Zakończenie konferencji: Ks. dr Andrzej Wujek SDB – Inspektor Warszawskiej Inspektorii św. Stanisława Kostki

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ W KATOWICACH-PANEWNIKACH

28 marca 2015 r. o godz. 19.30 odbędzie się w bazylisce Braci Mniejszych w Katowicach-Panewnikach IX Misterium Męki Pańskiej „Kalwaria Śląska”. Jest ono nabożeństwem wprowadzającym w Tajemnicę

Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Modlitwa, obraz i dźwięki są tymi czynnikami, przez które aktorzy oraz osoby zaangażowane w przygotowanie Misterium chcą nas przybliżyć do Jezusa.

Rok temu (2014) odbyło się VIII Misterium Męki Pańskiej „Kalwaria Śląska”. Organizatorami Misterium byli: Parafia św. Ludwika IX i Wniebowzięcia NMP w Panewnikach, Wyższe Seminarium Duchowne Zakonu Braci Mniejszych w Panewnikach i Franciszkańskie Centrum Młodzieżowo-Powołańcowskie „Trzej Towarzysze” w Chorzowie. Aktorami w Misterium byli klerycy naszego Seminarium oraz Młodzież. Kiludziesięcioposobowa grupa aktorów wspomagana była zapleczem technicznym, które uświetniło całe Misterium. W tym roku całość wydarzenia uświetniła schola, którą na potrzeby Misterium stworzyła młodzież wraz z braćmi; wykonywali na żywo śpiewy w czasie misterium a Teatr Ruchu „Kinesis” wykonywał tańce wpisujące się w całość przeżywanego przez wszystkich Misterium. Tegoroczny scenariusz został wzbogacony jedną nową sceną (zaparcie się Piotra), natomiast całość była przeplatana tekstami Ewangelii, aby stworzyć z „Kalwarii Śląskiej” nabożeństwo słowa i wpisać całość „nabożeństwa” Męki Pańskiej w ewangeliczne teksty. Można powiedzieć że to wydarzenie wpisało się na stałe w kalendarz obchodów panewnickiej parafii, bezpośrednio przygotowujących nas do świętowania Paschy naszego Pana Jezusa Chrystusa. Misterium „Kalwaria Śląska” co roku gromadzi coraz większą liczbę widzów.

Witryna tygodnia

10 ZŁOTYCH MYŚLI O. JOACHIMA BADENIEGO OP

O. Joachim Badeni jeden z najbardziej barwnych polskich dominikanów zmarł pięć lat temu 11 marca 2010 roku w krakowskim klasztorze. Miał 98 lat. Po jego śmierci oficyna „W drodze” wydała książkę „365 dni z ojcem Joachimem Badenim” OP, zawierająca wybór jego myśli. My wybraliśmy 10 z nich:

O wierze

Religia katolicka to „whisky on the rock”, co się tłumaczy whisky z lodem, czyli nierozcieńczona. „Rock” po angielsku to także skała. A więc whisky na skale. Nasza wiara to czysty, skondensowany sens – oparty na skale.

O mistyce

Przypuszczam, że mistyka jest częstsza u kobiet, ponieważ kobiecie jest łatwiej przyjąć tajemnicę Boga. Mężczyzna chce z Bogiem dyskutować i to mu nie wychodzi. A kobieta po prostu przyjmuje, jest bardziej ufna – niestety nieraz z wielką szkodą dla niej samej.

O czułości

Czułość mamy wobec dziecka jest dobra, bo potem dla chłopaka ciało kobiety nie będzie sensacją.

O seksie

Myślę, że seks jest boski, bo jest przekazem życia. Wszystko, co oznacza stworzenie czegoś nowego, ma w sobie pierwiastek boski.

O małżeństwie

Pan Bóg tak samo oczyszcza i pustelnika, i małżonka, z tym, że – tak myślę – woli to robić w małżeństwie, bo ci ludzie potem coś przekażą innym. Pustelnik może przekazać jakąś pisaninę, a ci żywe dzieci. Żywych ludzi z oczyszczonego, oświeconego, zjednoczonego małżeństwa.

O dewocji

Dewocja to zamykanie Boga w uczuciowości. Nie ma uczuć, to nie ma Boga. Nie modlę się, bo nic nie czuję. Taki stan

hamuje możliwość wejścia w kontemplację.

O wyobraźni

Trzeba bardzo wystrzegać się wyobraźni w życiu wewnętrznym. Można jej używać, ale podchodzić do niej bardzo sceptycznie. Diabeł lubi podsuwać rozmaite obrazy. (...) Prawda Boga jest niewidzialna. Ona jest wyczuwalna umysłem, ale niedostępna zmysłom.

O żalu za grzechy

„Rób sobie żal”. Bardzo ciężko robić żal. Człowiek jakby tubkę bierze i wyciska ten żal; coś tam wyszło z tej tubki, niewiele. Ale pocieszają, że to trochę wystarczy do ważności sakramentu. Żal niedoskonały zupełnie wystarczy.

O emerytach

Denerwuje mnie, że emeryci nie wiedzą, co ze sobą zrobić albo robią coś byle zrobić. Oni powinni zająć się tylko tajemnicą Boga, bo spotkanie tuż tuż.

O śmierci

Każdego z nas czeka śmierć, ale trzeba tak żyć, żeby nie było śmierci, tylko przejście. Jak to zrobić? Trzeba poznać i pokochać żywego Boga, wtedy poczuje się, że śmierć jest przejściem, a nie końcem.

Za: www.dominikanie.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. JAN FILUŚ (1949-2015) OFM

14 marca 2015 r. odszedł do Pana w Lublinie o. Jan Filuś. Żył 66 lat, w Zakonie – 42 lata, jako kapłan 36 lat.

Urodził się 4 stycznia 1949 r. w Bieńkowie (archidiecezja krakowska), wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych w Prowincji oo. Bernardynów 2 września 1972 r., pierwszą profesję złożył 3 września 1973 r., profesję uroczystą – 4 października 1977 r., święcenia kapłańskie otrzymał 20 czerwca 1979 r. w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Po święceniach pracował jako katecheta w Łęczycy i Opatowie Kieleckim. W 1981 r. otrzymał zgodę na wyjazd na misje do Zairu (od 1997 r. Demokratyczna Republika Konga).

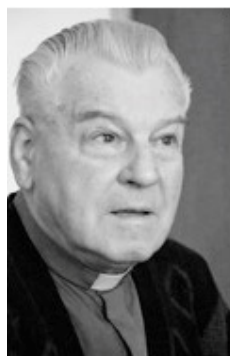
Odbył roczne przygotowanie w Brukseli i w 1982 r. rozpoczął posługę misyjną: najpierw w Luabo par Kamina, następnie w Kayeye par Kabondo Dianda.

W 1997 r. przyjechał do Polski i został skierowany do Opatowa jako wikariusz klasztoru i parafii. Po kilku miesiącach ponownie poprosił o pozwolenie na wyjazd do Konga, gdzie powrócił w czerwcu 1998 r. Posługę misyjną pełnił do końca swoich dni. Swoje życie poświęcił budowaniu Kościoła Chrystusowego na Czarnym Łądzie, ale też własnymi rękoma wybudował kilka kościołów i kaplic. Choroba, z powodu której przyjechał do Polski w połowie lutego br., okazała się śmiertelna.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 17 marca o godz. 12.00 w Kalwarii Zebrzydowskiej. Za: www.bernardyni.pl

ŚP. KS. JERZY SZŁĘZAK (1935-2015) CM

Dnia 10 marca 2015 r. w Warszawie odszedł do wieczności Śp. P. Ks. Jerzy Szlęzak CM. Urodził się 01.05.1935 r. w Daleszewicach (diec. sandomierska). Śluby złożył 08 grudnia 1957 r. Święcenia kapła-

ńskie przyjął 18.10.1961 – z rąk ks. bpa Jana Kantego Lorka CM.

Następnie pracował:
1962-1963 – Kraków, par. NMP z Lourdes (katecheta)
1963-1970 – Żmigród (wikariusz, katecheta)
1970-1977 – Jordanowo (proboszcz)
1977-1984 – Nowogród Bobrzański (proboszcz)
1984-2004 – Pabianice (wikariusz, asystent)

2004-2005 – Ignaców (wikariusz)
od 2005 – Warszawa, par. Świętego Krzyża (duszpasterz)

Pogrzeb odbył się w piątek 13 marca 2015 r. w Warszawie. Po Mszy św. w Bazylice Świętego Krzyża w Warszawie Ciało Śp. Ks. Jerzego Szlęzaka zostało odprowadzone do grobowca Księża Misjonarzy na Cmentarzu Powązkowskim *Niech odpoczywa w pokoju wiecznym*

Za: www.misjonarze.pl

ŚP. KS. ROMAN GORCZYŃSKI (1953-2015) MS

Z żalem oraz nadzieją na spotkanie w wieczności informujemy, że 11 marca br. odszedł do Pana nasz Współbrat ks. Roman Gorczyński MS. Ks. Roman urodził się 30 maja 1953 r. w Trzciance. Był synem Mieczysława i Janiny z d. Bliźniak. Sakrament chrztu otrzymał 21 czerwca 1953 r. w kościele parafialnym pw. św. Jana Chrzciciela w rodzinnym mieście. W latach 1960-1968 uczęszczał do szkoły podstawowej, a następnie w latach 1968-1973 do technikum samochodowego w Trzciance.

Po maturze 8 września 1973 r. rozpoczął nowicjat w Zgromadzeniu Księża Misjonarzy Saletynów w Dębowcu. Dokładnie rok później złożył w Dębowcu pierwsze śluby zakonne. Także w Dębowcu 8. 12. 1978 r. złożył profesję wieczystą na ręce ks. prowincjała Franciszka Daniola MS.

Święcenia diakonatu otrzymał 7 kwietnia 1979 r. w Krakowie. 18 maja 1980 r. z rąk kard. Franciszka Macharskiego w katedrze na Wawelu otrzymał święcenia kapłańskie.

Po święceniach przez trzy lata był katechetą w parafii pw. św. Bartłomieja w Dębowcu, a potem przez rok w parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej w Warszawie. W latach 1984-1987 był wikariuszem i katechetą w parafii na os. Cegielniana w Krakowie. Następnie przez pięć lat pełnił funkcję proboszcza w nowopowstałej parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej w Olsztynie. Trzy kolejne lata ponownie był duszpasterzem w parafii w Warszawie.

W latach 1995-2006 był proboszczem parafii pw. św. Piotra i Pawła w Łapszach Wyżnych. Od roku 2006 do 2009 był

duszpasterzem w parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Kobylance. W latach 2009-2012 był proboszczem parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski i przełożonym wspólnoty zakonnej w Łętowem. Po zakończeniu kadencji na dwa lata powrócił do Łapsz Wyżnych. Od 2014 roku był duszpasterzem w sanktuarium Matki

Bożej Saletyńskiej w Gdańsku-Sobieszewie.

Zmarł 11 marca 2015 r. w Gdańsku-Sobieszewie, mając 62 lata, w 41 roku profesji zakonnej i 35 roku kapłaństwa. Msza święta pogrzebowa w intencji śp. ks. Romana została odprawiona w poniedziałek 16 marca w kościele pw. św.

Jana Chrzciciela w Trzciance. Następnie ciało zmarłego zostało złożone w grobowcu zakonnym na cmentarzu komunalnym. Prosimy o modlitwę w intencji naszego zmarłego Współbrata. *Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.* Ks. Robert Głodowski MS Za: www.saletyni.pl

ŚP. KS. EDWARD MRO CZYŃSKI (1933-2015) TChr

Z wiarą w Zmartwychwstanie w Chrystusie informujemy, że dnia 9 marca 2015 r. w szpitalu w Puszczykowie odszedł do wieczności śp. ks. Edward Mroczyński (l. 82), wieloletni duszpasterz Polaków w Stanach Zjednoczonych Ameryki i Kanadzie.

Ks. Edward Mroczyński TChr urodził się 25 marca 1933 r. w Nowej Cerkwi. Do Towarzystwa Chrystusowego wstąpił 23 sierpnia 1949 r. Dnia 7 września 1949 r. rozpoczął kanoniczny nowicjat w Ziębicach, zaś 8 września 1950 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Profesję dozgonną złożył 8 września 1954 r. w Poznaniu. Świecenia kapłańskie przyjął 6 kwietnia 1957 r. w Poznaniu z rąk ks. bpa Franciszka Jedwabskiego.

Po przyjęciu święceń kapłańskich był wikariuszem w parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Gryficach. W latach 1959-1961 pełnił posługę ojca duchownego w Niższym Seminarium Towarzystwa w Świdnicy, zaś następnie był wikariuszem parafii pw. św. Józefa (1961-1966)

oraz przełożonym domu (1963-1966) w Świdnicy.

W 1966 r. wyjechał do pracy polonijnej w Ameryce Północnej, gdzie kolejno był duszpasterzem polonijnym w: Calgary,

Windsor, Washington, Silver Spring, Oshawa, Los Angeles, San Jose.

Po 48. latach kapłańskiego posługiwania Polakom w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych Ameryki, w kwietniu 2014 r., powrócił do Polski i rezydował w domu zakonnym w Puszczykowie.

Uroczystości żałobne w domu zakonnym w Puszczykowie będą celebrowane 12 marca. Msza Święta w kaplicy pw. Chrystusa Uchodźcy rozpocznie się o godz. 14.00 (ul. Ks. I. Posadzego 1).

Pogrzeb odbędzie się 14 marca w Grudziądzu. Msza Święta o godz. 12.00 w Parafii pw. Wniebowzięcia NMP Maryi Panny (ul. Moniuszki 8).

Śp. kapłana Edwarda polecamy modlitwom współbraci i czytelników Kalendarium. Za: www.chrystusowcy.pl

ŚP. O. LANFRANCO SERRINI (1924-2015) OFMConv

Były generał Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych

11 marca 2015 r. w Osimo we Włoszech powrócił do Domu Ojca o. Lanfranco Serrini, były generał Zakonu Braci mniejszych Konwentualnych. O. Lanfranco Serrini urodził się w Osimo w prowincji Ankony 4 kwietnia 1924 r. Złożył profesję czasową, 4 października 1945 r., a profesję wieczystą 4 października 1948 r. Przyjął święcenia kapłańskie 8 lipca 1950 r. Był Ministrem generalnym Zakonu franciszkańskiego od 5 lipca 1983 r. do 3 czerwca 1995 r.

Pogrzeb odbył się w piątek, 13 marca 2015 r. w sanktuarium w Osimo. *Niech odpoczywa w pokoju!*

O znaczeniu postaci o. Lanfranco dla całego franciszkańskiego Zakonu, a w szczególności dla polskich prowincji franciszkańskich, mówią słowa kondolencji krakowskiego prowincjała o. Jarosława Zachariasza, które przytaczamy poniżej:

„Z wdzięcznością i wzruszeniem wspominamy jego zaangażowanie w proces odradzania się Zakonu w krajach byłego bloku wschodniego i pamiętamy, jak z

prawdziwie franciszkańską pasją opisywał w swoich relacjach podróże po w naszych braterskich wspólnotach.

To właśnie dzięki jego regularnym sprawozdaniom z pielgrzymowania po franciszkańskim świecie „Fraternus Nuntius” był wśród braci w Polsce cenną, oczekiwaną i rozczytywaną lekturą. Podziwialiśmy jego pasję umiłowania naszej franciszkańskiej Rodziny i radość z życia we wspólnocie Braci Mniejszych Konwentualnych. Wielu z nas tej właśnie pasji zawdzięcza swoje osobiste przywiązanie do Zakonu i dziękuje Bogu za dar takiego Ministra generalnego, jakim był o. Lanfranco Serrini.

Jego odejście nastąpiło w czasie, kiedy Kościół w osobie papieża Franciszka uznał, że nadszedł czas wyniesienia na ołtarze naszych Braci Męczenników z Pariacoto. To właśnie o. Lanfranco jako

General Zaku powierzył naszej Prowincji zadanie otwarcia misji w Peru oraz żywo interesował się jej początkami. Wtedy też, po męczeńskiej śmierci naszych Współbraci, wystosował list do braci całego Zakonu. W liście skierowa-

nym do ówczesnego Prowincjała napisał: „Jestem pewien, że cała Prowincja nabierze mocy również z tej sytuacji dramatycznej, aby pokochać coraz więcej misję w Peru. Pan ma dziwne sposoby, aby nas doświadczyć i aby nam pokazać swoje pragnienia.

Najdroższy Ojcie Prowincjale, idźmy do przodu ze spokojem i odwagą. Męczennicy są fundamentem dla życia Kościoła i również dla misji. Starajmy się być godnymi ich ofiary”. Tych słów nie sposób zapomnieć!

Za: www.franciszkanie.pl

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO 2015

na www.zyciezakonne.pl

- Rok Życia Konsekrowanego na świecie
- Rok Życia Konsekrowanego w Polsce
- Rok Życia Konsekrowanego w Diecezjach
- Dokumenty na Rok Życia Konsekrowanego

